

Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 4 skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg har overset, at der i Ændringen er udgaaet Ordet „antagen“, som var i Ændringsforslaget den Gang, jeg forhandlede med Udvalget derom. Jeg lægger Vægt paa, at der skal staa: „fast antagen Gartner“, for at der ikke skal være Uklarhed med Hensyn til dette Forhold, og man ikke skal mene, at en Gartner hører med under Loven, blot fordi der er truffet fast Aftale med vedkommende.

Under Nr. 5 foreslaas det jo at lade en Del Arbejdere staa udenfor dette Forslag og blive under den almindelige Arbejder-Ulykkesforsikringslov, og Udvalget har ment at burde tilraade dette, fordi de paagældende derved kunde faa et noget højere Beløb. Jeg har jo, som ærede Medlemmer ville vide, anset det for rigtigere, at de paagældende kom ind under dette Lovforslag, fordi det af forskellige praktiske Grunde vil være det heldigste. Jeg har imidlertid kunnet tiltræde Ændringsforslaget, efter at Udvalget saa enstemmigt har udtalt Ønsket derom, men vil dog ved tredie Behandling tillade mig at stille en Tilføjelse til denne Ændring, saaledes at det bliver fastslaaet, hvilken Afdeling af Arbejderforsikringsraadet der skal have med dette at gøre. Jeg vil da foreslaa, at det bliver den her særligt oprettede Afdeling, der faar med disse Sager at gøre, da den i Almindelighed maa anses for mest langbrugskyndig.

Under Nr. 11 er der foreslaaet ny Kontrolbestemmelser. Jeg har anset Forslagets oprindelige Bestemmelser for heldige, men er enig med den ærede Ordfører i, at naar man vil gaa til den betydelige Udvidelse, her er Tale om, vil det gøre det vanskeligere at blive ved de oprindelige Bestemmelser. Jeg har derfor ogsaa kunnet slutte mig til dette Forslag, saa meget mere som jeg tror, at der i Virkeligheden fra Arbejdernes Side paa Grund af hele den Agenturvirksomhed, der udfoldes paa dette Omraade, vil være tilstrækkelig effektiv Kontrol gennem disse Bestemmelser. Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) var inde paa, at der kunde tænkes Arbejdere, som nødig vilde gøre Anmeldelse, naar et Forsikringsmærke savnedes, men jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at det er tilstrækkeligt at gøre Anmeldelse til vedkommende Politimester, og det kan man dog ikke tænke, at de skulde ville vægre sig ved.

Der staar, at Plakaten skal opslaaes

paa et let tilgængeligt Sted indenfor Arbejdernes Virksomhedsomraade, og det vil antagelig i Almindelighed være bedst at opslaa denne Plakat i Folkenes sædvanlige Opholdsstue.

Under Nr. 13 er det foreslaaet — efter Samraad med mig i øvrigt — at indsætte en Paragraf om Indstilling til de Pladser, der ville være at besætte i den ny Afdeling, der ogsaa er bleven forøget med forskellige Medlemmer. Her vil jeg antage, at der er Enighed i Udvalget om, at de under c. nævnte Ejere eller Brugere af de i § 25, 4de Stykke, ommeldte Ejendomme skulle være Folk, der selv personlig og til Stadighed deltage i Virksomheden. Jeg vilde sætte Pris paa, om den ærede Ordfører vilde bekræfte dette, idet jeg gaar ud fra, at det efter Tilføjelsen til § 25 ogsaa er Udvalgets Mening. Ogsaa her vil jeg til tredie Behandling foreslaa en Tilføjelse, idet jeg er bleven gjort opmærksom paa det heldige i, at der er Bestemmelser saavel om Stedfortrædere som om, hvor mange der skal være til Stede af Afdelingen for at træffe en Afgørelse. Man maa huske, at det oprindelige Forslag havde ikke saa mange Medlemmer af den særlige Afdeling af Arbejderforsikringsraadet som nu, og det vil derfor ogsaa være rigtigere at sætte andre Regler end de hidtil gældende.

I Betænkningen er der af Udvalget udtalt Haabet om, at Loven af 7. Januar 1898 vil komme under Revision, og ærede Medlemmer ville vide af mine tidligere Udtalelser, at det er min Agt at forhandle med Arbejderforsikringsraadet derom og anmode det om at forberede en saadan Revision efter de Erfaringer, man har gjort i de forløbne Aar.

De socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget have en særlig Udtalelse, hvori de omtale Landhaandværkerne. Dette Spørgsmaal er imidlertid ikke rejst under Udvalgets Samarbejde med mig. Jeg vilde ogsaa finde det urimeligt at medtage Landhaandværkerne paa denne Lov, men vil, da det er fremhævet her, minde om, at jeg udtrykkeligt har udtalt, at det er min Agt at forberede en Lov, hvorefter Ulykkesforsikringen ogsaa bliver udstrakt til at gælde de mindre Haandværkere. Hvis det viser sig, at en Revision af Loven af 1898 kan fremskyndes saa meget, kan en saadan Udvidelse jo komme samtidig med denne Revision, men skulde det vise sig, at Arbejdet paa Revisionen trækker ud, vil jeg særskilt forberede en saadan Lov.